

## En julsaga

Jag har hört det berättas, att en gång för länge, länge sedan sjöng skaparguden en sång. Ingen hade hört dess like, för det fanns ingen på jorden eller i himmelen. Inget hade blivit till av allt det som är till. Gud sjöng och det varde ljus. Himmel och jord föddes ur sångens harmonier och underbara toner. Sången frambar de två ljusen, det stora till att råda över dagen och det lilla till att vägleda natten. I sången blev alla slags djur till, både i havet, på land och under himlen. Alla växter sköt upp, dignande av lukter och smaker. I sångens crescendo formas människan och blev en levande varelse, juvelen i sångernas sång. Hela skapelsen bars av de förtrollande tonerna, allt var ljuvligt och gott. En harmoni av ljuvliga och livgivande toner

Till en början sjöng människan med i skaparens sång. Njöt i fulla drag av allt det goda som blev henne givet. Men så kom tanken, viskningen ur mörkret, att börja sjunga sina egna toner. Varför skulle hon begränsas till att bara tralla med. Borde inte hon, skaparens avbild, sjunga sina egna sånger, varför begränsas av det redan givna? Hennes sång skar sönder de vackra harmonierna och skapelsen började blöda av dissonanser. En del säger att människan helt förfördes av sin egen sång. Att skaparens toner inom henne förskrumpnade, dog ut. Andra att djupt inne i hennes innersta rum, finns minnet, längtan efter skaparens toner fortfarande levande. Som i en glömd dröm finns ett minne av en sång, en annan sång. En sång som inte är hennes egen. En sång om frihet och fred.

Så händer det som forntidens skalder diktade om. I en tid avlägsen vår egen, sjöng de en sång. En sång om den första sången. Harmonierna och tonerna från urtiden skulle åter ljuda över vår värld. Sångaren som sjöng fram skapelsen ut intet skulle komma till sin skapelse, sjunga livets sång ännu en gång. När kejsar Augustus regerar och Quirinius är ståthållare i Syrien, träder sången in i världen. Född av Maria, lindad och lagd i en krubba, ljuder sången på nytt, under stjärnans sken. Den här gången i ett gällt barna skri i nattens djupa mörker.

Så händer undret, den värld som skapats av den ljuva sångens harmonier, får liv, av ett barns gälla stämma. Några förvånade djur betraktar sitt matbord och snart får det sällskap av några storögda herdar.

Barnet växer upp och börjar sjunga sin sång, skapargudens sång. Men sången känns främmande för de många. Minnet av tonerna tycks utplanad ur hjärtats djup. Men några få, känner igen musiken och börjar följa livets väg. Det är inte de upphöjda, framgångsrika, mäktiga, utan de marginaliserade, utstötta och udda som hör och följer. Börjar sjunga en ny sång om frihet, ljus och hopp. Ja, ny är den ju inte. För det är den urgamla sång som skaparguden en gång sjöng innan någonting fanns till av allt som finns till.

Julens hopp är att ännu en gång skall skaparguden komma tillbaka och sjunga sin sång. Då skall inget kunna stå emot de välljudande harmonierna. Mörkret skall förtvivla och förgås. Ingen lampa eller sol skall lysa över skapelsen. För som en av de gamla skalderna diktar: "ty Herren Gud skall lysa över dem."

Välkomna till jul i Vasa: Församlingens julfest lördag 16 december 15.00  
Julafton 11.00 Julkrubba  
Annandagen 11.00 Annandagsgudstjänst  
Nyårsdagen 15.00 Nyårsdagsgudstjänst

Se bifogat program om julen i övriga Equmeniakyrkor Obs Världens fest i Betel den 6 januari

**En riktigt God Jul till Er alla, Pastor Martin**